

Ο δρόμος της ταπεινώσης

Δημοσιεύτηκε στις Πέμπτη, 18 Φεβρουαρίου 2016 14:52 | Γράφτηκε από τον/την dominique |

 Share < 0 Tweet < 0 Email < 0 Share < New

Αξιολόγηση Χρήστη: / 0

Χειρότερο Καλύτερο [Αξιολόγηση](#)

«Όλοι, έλεγε ο άγιος Τύχων του Ζαντόνσκ, την θέλουν την δόξα του Χριστού και τον έπαινό Του. Άλλα πολύ λίγοι, το αποφασίζουν να σηκώσουν τον σταυρό του Χριστού και να υπομείνουν, έστω και μόνο κάποιες βρισιές, έναν κάποιο χλευασμό, μία κάποια καταφρόνηση»!...
Ή μακαρία δούλη του Θεού Ξένη αυτά τα είχε σε όλη της την ζωή!...

Τί ύβρεις, τί έμπαιγμούς, τί όνειδισμούς υπόμεινε! «Όχι μόνο από άθωα παιδιά, από ανθρώπους πειραχτήρια, από άσχετους με την πνευματική ζωή! Άλλα και, πρό παντός, από τους έκμοντερισμένους· που θεωρούσαν την πολιτεία της σκέτη βλακεία· από τους διαφωτισμένους άθεους!..

Ήν θελήσει κανείς να εξηγήσει, την πορεία της, πρέπει να κάνει τη σκέψη, ότι ή αγία Ξένη Γρηγόριεβνα, ακινητοποίησε το λογισμό της σε δύο πόλους: στην άπέραντη αγάπη και εύσπλαχνία του Χριστού· ότι ποτέ δεν μάς έγκαταλείπει· και στην δική της αναξιοότητα και άμαρτωλότητα· στην ταπεινώσή της· στο ότι ήταν για όλα ανάξια· για όλα μικρή.

Μόνο έτσι μπορεί άνθρωπος να άντέξει τόσα, και να ξεπεράσει τους λογισμούς, που τόσο άπλόχερα σπέρνει παντού ο διάβολος.

Γράφει ο όσιος Έφραϊμ ο Σύρος: «Τά διακριτικά χαρίσματα του ανθρώπου που έχει ταπεινώση είναι:

- θεωρεί τον έαυτό του, τον πιο άμαρτωλό άνθρωπο επάνω στον κόσμο•
- δεν κακολογεί και δεν κρίνει ποτέ κανέναν
- βρίσκει τον έαυτό του πιο βρωμερό, πιο άισχρό, πιο άδιάφορο από όλους
- δεν προβάλλει ποτέ για τίποτε και σε τίποτα σαν παράδειγμα και σαν υπόδειγμα τον έαυτό του
- δεν γκρινιάζει· και δεν έρχεται ποτέ σε άντιλογία με κανέναν όχι για προσωπικά του θέματα· αλλά ούτε για την πίστη,... Καί, αν του λένε κάτι σωστό, απαντάει: «Μπράβο, έτσι είναι»! ... και αν του λένε κάτι στραβό, τους λέγει: «Συ ζέρεις, τί λές»!...
- σιχαίνεται το θέλημά του, σαν το πιο βρωμερό πράγμα στον κόσμο
- αγαπάει και βαστάζει τις θλίψεις, τις προσβολές και τις στερήσεις με χαρά
- δεν θέλει να λυπήσει και να στενοχωρήσει ποτέ κανέναν» (Έφραϊμ του Σύρου, Λόγος περι ταπεινώσεως). Δρόμος δύσκολος. Και σκληρός. Άλλα δρόμος γλυκός· δρόμος θεϊκός· δρόμος-πορεία προς την Βασιλεία του Θεού.

Ναί. Ή δρόμος αυτός είναι γλυκός. Γιατί έχει και κάτι που τον φωτίζει· και τον κάνει και γλυκύν και έλαφρόν. Και αυτό το κάτι είναι, ότι τον δρόμο αυτό μάς τον δείχνει ο Κύριος. Άλλα όχι με λόγια στεγνά: Αυτός είναι· βαδίζτε τον! Ή ίδιος πάει μπροστά. Και το θέλημά Του απλά μάς το υποδηλώνει, με τα λόγια Του: Ήν θέλετε, ακολουθείτε με. Ήποιος θέλει.

Ή Κύριος έκοπίασε. Ήθλίβη. Ήπόνεσε. Ήταλαιπωρήθη. Περισσότερο από όλους έμας. Και έταπεινώθη, όσο ποτέ κανένας στον κόσμο. Και ή ταπεινώσή Του, στον Σταυρό και στον Τάφο, είναι και λέγεται Η ΑΚΡΑ ΤΑΠΕΙΝΩΣΗ.

Ὅποιος πιστεύει στὸν Κύριο, Τὸν ἀγαπάει. Καὶ ὅποιος Τὸν ἀγαπάει, θέλει νὰ εὕρσκεται πάντοτε κοντὰ Του. Καὶ νὰ Τὸν ἀκολουθεῖ, ὅπου καὶ ἂν πηγαίνει.

«Μετά Σοῦ, Κύριε, ἕτοιμος εἰμὶ καὶ εἰς φυλακὴν καὶ εἰς θάνατον πορεύεσθαι» (Λουκ. 22,23).

Μελέτιος Καλαμαράς (Μητροπολίτης Νικοπόλεως καὶ Πρεβέζης)

perivolipnagias.blogspot.com

πηγή: <http://www.pentapostagma.gr/2016/02/%ce%bf-%ce%b4%cf%81%cf%8c%ce%bc%ce%bf%cf%82-%cf%84%ce%b7%cf%82-%cf%84%ce%b1%cf%80%ce%b5%ce%af%ce%bd%cf%89%cf%83%ce%b7%cf%82.html#ixzz40SN5kyfp>